

In liefde (her)denken

We hebben zojuist hier in de tempel een ceremonie gevierd. Een ceremonie waarin we alle dierbaren die ons in de afgelopen tijd zijn ontvallen hebben herdacht met het aanbieden van een kaars en met het zingen van de 'Soetra van het Grote Mededogen'.

Wanneer we herdenken, herdenken we vooral diegenen die ons lief waren, waar we van hebben gehouden en die ook van ons hielden. En als ze dat niet deden dan herdenken we ze in ieder geval met een hart van mededogen en dat is ook een vorm van liefde. Diegenen die ons kwaad hebben gedaan, die hun leven hebben gevuld met onheilzame woorden en daden, die vergeten we liever. We richten onze aandacht op zij waarmee die liefdesband aanwezig was. Want het is door die liefdesband dat we ons innig verbonden voelen, ook nu ze ons ontvallen zijn.

Sterker nog, een ware liefdesband wordt nooit echt minder. Het verandert over de tijd en kan zelfs sterker worden omdat het niet meer belemmerd wordt door het mentale stof wat we zo vaak op onze liefde gooien, als stof op een spiegel. Want in ons hart is liefde aanwezig. We willen het graag geven, we willen het graag ontvangen want in dat geven en ontvangen zijn we niet gescheiden van de ander, worden we deel van iets groters dat gedragen wordt door die liefde. Maar zoals het gaat in het leven, er gebeuren dingen, ons overkomt dingen en het mentale aspect van ons zijn kan het zo vaak overnemen: de vele gedachten, de kritische gedachten, de oordelende gedachten. En menig liefdesrelatie kan ondergesneeuwd raken onder dat stof van al die gedachten.

Daarom zitten we steeds weer en vegen als het ware de spiegel schoon. We worden innerlijk stil, stil in het hoofd, omdat in dit zitten er geen gedachten nodig zijn. We komen terug naar dit moment zodat we niet lopen of zitten te denken aan vroeger of aan de toekomst. We komen terug naar het ontspannen en verzachten, wat een begin is van het vrijmaken van de inherente liefde in ons hart. We worden vriendelijk zodat het lichaam kan ontspannen want mensen die liefhebben drukken die liefde uit met de groots mogelijke zachtheid, niet met een verkramping.

Wanneer we de spiegel schoonmaken, de spiegel van ons hart, vinden we daar een onmetelijke liefde die verder kan reiken dan diegenen die ons dierbaar zijn. De liefde kan naar anderen stromen, ook die we niet kennen, naar alle wezens en dat is wat we de Boeddha-liefde noemen.

Dus laten we in stilte zitten. Laten we de spiegel schoonmaken en laten we dit hart van liefde weer vrij maken. Dan kunnen we in liefde denken aan onze dierbaren die er niet meer zijn en in liefde denken aan diegenen die er wel zijn. En dan kunnen we een start maken met het inrichten van ons leven op een manier die zij die op gaan groeien ten goede zal komen. Zodat we in liefde een wereld overdragen die goed is, die veilig is, die geen angst kent, geen honger kent, geen klimaat verwoesting.

* * * * *

*Eerw. Baldwin Schreurs
Zondag 6 november 2022*